

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 23 ноември 2016 г.
(OR. en)

14779/16

Междуетноститутуционално досие:
2016/0361 (COD)

EF 355
ECOFIN 1100

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор
Дата на получаване:	23 ноември 2016 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2016) 851 final
Относно:	Предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2016) 851 final.

Приложение: COM(2016) 851 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 23.11.2016 г.
COM(2016) 851 final

2016/0361 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на капацитета за
поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и
инвестиционните посредници**

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Предложените изменения на Регламент (ЕС) № 806/2014 (Регламент за Единния механизъм за реструктуриране или РЕМП) представляват част от законодателен пакет, който включва изменения и на Регламент (ЕС) № 575/2013 (Регламент за капиталовите изисквания или РКИ), на Директива 2013/36/ЕС (Директива за капиталовите изисквания или ДКИ) и на Директива 2014/59/ЕС (Директива за възстановяване и реструктуриране на банки или ДВПБ).

През последните години ЕС извърши съществена реформа на регулаторната рамка за финансовите услуги с цел да подобри устойчивостта на финансовите институции в ЕС въз основа на приети на международно равнище стандарти, договорени с международните партньори на ЕС. Пакетът за реформа включваше по-специално Регламент (ЕС) № 575/2013 (РКИ) и Директива 2013/36/ЕС (ДКИ) по отношение на пруденциалните изисквания и надзора върху институциите, Директива 2014/59/ЕС (ДВПБ) по отношение на възстановяването и реструктурирането на институциите и Регламент (ЕС) № 806/2014 относно Единния механизъм за реструктуриране (ЕМП).

Мерките за реформа бяха предприети в отговор на финансовата криза през периода 2007—2008 г. Липсата на адекватни рамки за управление на кризи и за реструктуриране принуди много правителства в света да предприемат спасителни планове за банките след финансовата криза. Последиците от това за публичните финанси, както и нежеланият ефект на поемане на разходите за банковата несъстоятелност от обществото подчертаха необходимостта от различен подход към управлението на банкови кризи и защитата на финансовата стабилност.

С Директива 2014/59/ЕС¹ и Регламент (ЕС) № 806/2014² в Съюза бе установена стабилна рамка за реструктуриране на банките, съобразена с основните договорености в международен план, с цел ефективно управление на банковите кризи и намаляване на отрицателното им въздействие върху финансовата стабилност и публичните финанси. Един от основните елементи на новата рамка за реструктуриране е инструментът за споделяне на загуби, който представлява обезценяване на дългове или преобразуване на вземания по дългове или други задължения в собствен капитал съобразно предварително определена йерархия. Инструментът може да се използва за поемане на загуби или за вътрешна рекапитализация на институция, която е изпаднала в несъстоятелност или има вероятност от това, с цел възстановяване на икономическата ѝ жизнеспособност. Така не данъкоплатците, а акционерите и кредиторите ще трябва да поемат тежестта от изпадане в несъстоятелност на институцията. За разлика от други юрисдикции, действащата в Съюза рамка за възстановяване и реструктуриране на

¹ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

² Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010, ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

банки вече съдържа изискването органите за реструктуриране да определят за всяка кредитна институция или инвестиционен посредник („институция“) минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), състоящи се от задължения с висок капацитет за споделяне на загуби, които да бъдат използвани за поемане на загуби и за рекапитализация на институциите в случаи на несъстоятелност. Делегираният акт, уреждащ практическото прилагане на това изискване, бе приет наскоро от Комисията³.

Що се отнася до процесите на световно равнище, на 9 ноември 2015 г. Съветът за финансова стабилност (СФС) публикува „Договореностите относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ („стандарт за ОКПЗ“), приети седмица по-късно на срещата на високо равнище на Г-20 в Турция⁴. Съгласно стандарта за ОКПЗ от глобалните системно значими банки (Г-СЗБ), наричани в законодателството на Съюза глобални системно значими институции (Г-СЗИ), се изисква да разполагат с достатъчен размер задължения с висок капацитет за поемане (споделяне) на загуби, така че да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране. В съобщението си от 24 ноември 2015 г.⁵ Комисията пое ангажимент да изготви законодателно предложение до края на годината, така че стандартът за ОКПЗ да може да бъде приложен в рамките на договорения краен срок през 2019 г. Освен това Комисията пое ангажимент да преразгледа съществуващите правила за МИПЗ, за да осигури пълна съгласуваност с приетия на международно равнище стандарт за ОКПЗ, като вземе под внимание заключенията в доклада, който Европейският банков орган (ЕБО) следва да представи на Комисията в съответствие с член 45, параграф 19 от ДВПБ. На 19 юли 2016 г. ЕБО публикува междинна версия на този доклад⁶, а окончателният му вариант се очаква да бъде представен през декември 2016 г.

При все че нормативната уредба в ДВПБ и РЕМП продължава да бъде валидна и стабилна, основната цел на настоящото предложение е стандартът за ОКПЗ да бъде приложен на практика, а изискването за целите на ОКПЗ да бъде включено в общите правила за МИПЗ, избягвайки дублирането на две паралелни изисквания. Въпреки че регулаторната цел на ОКПЗ и МИПЗ е една и съща, има някои разлики в начина, по който двете изисквания са построени. Обхватът на МИПЗ включва не само Г-СЗИ, а целия банков сектор на Съюза. За разлика от стандарта за ОКПЗ, който включва хармонизирано минимално равнище, при МИПЗ равнището се определя от органите за реструктуриране въз основа на индивидуална оценка на институцията в зависимост от конкретния случай. Не на последно място, минималното изискване за целите на ОКПЗ по принцип следва да се изпълнява посредством инструменти, представляващи подчинен дълг, докато при МИПЗ подчинеността на дълговите инструменти може да се изисква от органите за реструктуриране в зависимост от ситуацията и само доколкото е необходимо, за да се гарантира, че в конкретния случай вземанията на кредиторите, участващи в споделянето на загубите, не се третират по-неблагоприятно в сравнение с

³ Делегиран регламент (ЕС) 2016/1450 на Комисията от 23 май 2016 г. за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се уточняват критериите във връзка с методиката за определяне на минималните изисквания за собствени средства и приемливи пасиви, ОВ L 237, 3.9.2016 г., стр. 1

⁴ СФС, *Принципи относно капацитета за поемане на загуби и за рекапитализация на глобалните системно значими банки (Г-СЗБ) при реструктуриране, Договорености относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)*, 9.11.2015 г.

⁵ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейската централна банка, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „*Към завършването на банковия съюз*“, 24.11.2015 г., COM(2015) 587 final.

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

хипотетичния сценарий на несъстоятелност (който представлява съпоставителен сценарий по отношение на реструктурирането). За да осигури опростена и прозрачна рамка, правна сигурност и съгласуваност, Комисията предлага стандартът за ОКПЗ да бъде включен в съществуващите правила за МИПЗ, като се гарантира, че двете изисквания се изпълняват чрез инструменти, които до голяма степен са сходни. Този подход изисква в съществуващите правила за МИПЗ да се въведат някои ограничени промени, които ще осигурят техническо съответствие със структурата на бъдещите изисквания за Г-СЗИ.

Въвеждането на съответни подходящи технически изменения на съществуващите правила за МИПЗ е необходимо по-специално, за да бъдат приведени в съответствие със стандарта за ОКПЗ по отношение, *inter alia*, на знаменателите, измерващи капацитета за поемане на загуби, взаимодействието с изискванията за капиталов буфер, разкриването пред инвеститорите на информация за рисковете, както и по отношение на прилагането им при различните стратегии при реструктуриране. Подходът на Комисията при прилагането на стандарта за ОКПЗ по отношение на Г-СЗИ няма да окаже съществено въздействие върху тежестта, поемана от институциите, които не са Г-СЗИ, при изпълнението на разпоредбите относно МИПЗ.

Практически хармонизираното минимално равнище на стандарта за ОКПЗ ще бъде въведено в Съюза чрез изменения на Регламента и Директивата относно капиталовите изисквания (РКИ и ДКИ)⁷, докато специфичното за институцията допълнително изискване по отношение на Г-СЗИ и специфичното МИПЗ за институциите, които не са Г-СЗИ, ще бъдат включени чрез конкретни изменения на ДВПБ и РЕМП. Настоящото предложение представлява част от пакет за по-мощно преразглеждане на финансовото законодателство на Съюза с цел намаляване на рисковете във финансовия сектор (преразглеждане на РКИ/ДКИ) и засилване на неговата устойчивост.

Настоящото предложение се отнася до конкретните изменения на РЕМП, свързани с прилагането на стандарта за ОКПЗ в Съюза. Настоящото предложение ще се прилага към Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) и националните органи на държавите членки, участващи в Единния механизъм за реструктуриране (ЕМП), при определянето и прилагането на изискванията относно капацитета за поемане на загуби и за рекапитализация на финансовите дружества, установени в рамките на банковия съюз.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Действащата рамка на Съюза за реструктуриране на банките вече съдържа изискването всички европейски банки да разполагат с достатъчен размер задължения с висок капацитет за поемане (споделяне) на загуби. Привеждайки това изискване по отношение на Г-СЗИ в съответствие с приетия на международно равнище стандарт за ОКПЗ, предложението ще усъвършенства и ще улесни прилагането на съществуващите правила. Следователно предложението е съгласувано с общата цел на рамката на Съюза

⁷ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1). Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338.

за реструктуриране на банките, а именно да се намали участието на данъкоплатците при реструктурирането на банките. Настоящото предложение е изцяло в съответствие с предложението на Комисията за изменение на ДВПБ по отношение на правилата за поемане на загуби и рекапитализация на банките, приложими в рамките на Съюза.

- **Съгласуваност с другите политики на Съюза**

Предложението е част от по-машабно преразглеждане на финансовото законодателство на Съюза с цел намаляване на рисковете във финансовия сектор и насърчаване на устойчивото финансиране на икономическата дейност. То е изцяло съгласувано с основните цели на ЕС за насърчаване на финансовата стабилност, намаляване на участието на данъкоплатците при реструктурирането на банките и осигуряване на устойчиво финансиране на икономиката.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Предложеният регламент изменя съществуващ регламент, а именно РЕМП. Правното основание за предложението е същото като правното основание за РЕМП, а именно член 114 от ДФЕС. Тази разпоредба дава възможност да се приемат мерки за сближаване на национални разпоредби, насочени към създаването и функционирането на вътрешния пазар.

Предложението хармонизира законодателствата на участващите в ЕМП държави членки, регламентиращи възстановяването и реструктурирането на кредитни институции и инвестиционни посредници, по-специално по отношение на техния капацитет за поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране, до степента, необходима, за да се гарантира, че ЕСП и националните органи за реструктуриране на участващите държави членки и банките, установени в рамките на банковия съюз, разполагат с едни и същи инструменти и капацитет за справяне с банковата несъстоятелност в съответствие с договорените международни стандарти (стандарта за ОКПЗ).

Чрез установяването на хармонизирани изисквания за банките в държавите членки, участващи в ЕМП, предложението значително намалява риска от различия между националните правила на тези държави членки относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране, което би могло да наруши конкуренцията на вътрешния пазар. Следователно предложението има за цел създаването и функционирането на вътрешния пазар.

Поради тази причина член 114 от ДФЕС е целесъобразно правно основание.

- **Субсидиарност**

По силата на принципа на субсидиарност, установен в член 5, параграф 3 от ДЕС, в области, които не попадат в рамките на изключителната му компетентност, Съюзът следва да предприема действие само ако и доколкото целите на предложеното действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, както на централно равнище, така и на регионално и местно равнище, а с оглед на мащаба или последиците от предложеното действие, могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза.

Съюзът и неговите държави членки, и по-специално участващите в ЕМП държави членки, са поели ангажимент за прилагане на международните стандарти. При липса на действие от страна на Съюза държавите членки би следвало да приложат приетия на международно равнище стандарт за ОКПЗ в юрисдикциите си самостоятелно, без възможност за изменение на съществуващата рамка, произтичаща от ДВПБ и РЕМП. В резултат на това и като се имат предвид значителните различия между стандарта за ОКПЗ и съществуващата рамка, както и евентуалните разлики при тълкуването на договореностите относно ОКПЗ от националните регулаторни органи, банките, по-специално Г-СЗИ, биха попадали в обхвата на две успоредни изисквания (като самото изискване за целите на ОКПЗ би се прилагало по различен начин в отделните държави членки), което би било свързано с допълнителни разходи както за банките, така и за публичните органи (надзорните органи и органите за реструктуриране). Затова е желателно да бъде предприето действие на равнището на Съюза, за да се улесни хармонизираното прилагане на приетия на международно равнище стандарт за ОКПЗ в участващите в ЕМП държави членки и да се съобрази съществуващата рамка с този стандарт, за да се намалят максимално разходите на банките и на публичните органи, като същевременно се гарантира ефективно реструктуриране в случай на банкова несъстоятелност.

- **Пропорционалност**

Съгласно принципа на пропорционалността съдържанието и формата на действията на Съюза не трябва да надхвърлят необходимото за постигане на неговите цели в съответствие с общите цели на договорите.

При прилагането на стандарта за ОКПЗ по отношение на действащите на международно равнище Г-СЗИ, предложението няма да окаже съществено въздействие върху тежестта за банките, свързана с изпълнението на съществуващите правила относно поемането на загуби и рекапитализацията, тъй като предложението не предвижда прилагане на минималното равнище за целите на ОКПЗ за институциите, които не са Г-СЗИ. В допълнение, посредством привеждането в съответствие на съществуващите правила, доколкото е възможно, с този стандарт предложението до голяма степен ограничава разходите на банките, по-специално на Г-СЗИ, свързани със спазването на стандарта за ОКПЗ. На последно място, в предложението не се предвижда минималното равнище съгласно ОКПЗ да се прилага за институции, различни от Г-СЗИ. Напротив, за тях се запазва общият принцип, според който качеството и равнището на капиталовото изискване за покриване на загуби и рекапитализация следва да се преценява от органите за реструктуриране за всяка отделна банка въз основа на риска, нейния размер, взаимосвързаността и избраната стратегия за реструктуриране. По отношение на Г-СЗИ, попадащи в обхвата на изискването за минимално равнище за целите на ОКПЗ, в предложението се изисква ЕСП и органите за реструктуриране, преди да поискат специфично за институцията допълнително изискване, да преценят дали това е необходимо, пропорционално и обосновано. Разпоредбите на предложението не надхвърлят необходимото за постигане на неговите цели.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Оценка на въздействието**

Като част от пакета за по-машабно преразглеждане на финансовото законодателство на Съюза с цел намаляване на рисковете във финансовия сектор (преразглеждане на РКИ/ДКИ) беше извършена обстойна оценка на въздействието на предложението. На 7 септември 2016 г. проектодокладът за оценка на въздействието бе предаден на Комитета за регулаторен контрол в рамките на Комисията⁸. Комитетът даде отрицателно становище на [дата]. След като бе предоставен по-убедителен доказателствен материал за някои елементи от пакета за преразглеждане, на 27 септември 2016 г. комитетът даде положително становище.

В съответствие с политиката си за по-добро законотворчество Комисията направи оценка на въздействието на няколко варианта на политиката. Вариантите на политиката бяха оценени по отношение на ключовите цели, а именно засилване на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на банките при реструктуриране, както и обезпечаване на правна сигурност и съгласуваност на рамката за реструктуриране. При оценката бяха взети под внимание ефективността, която ще се постигне чрез осъществяването на тези цели, и ефективността на разходите при различните варианти на политика.

Що се отнася до прилагането на стандарта за ОКПЗ в Съюза, в оценката на въздействието бяха разгледани три варианта на политиката. При първия вариант ДВПБ и РЕМП ще продължат да се прилагат в настоящия си вид. При втория вариант стандартът за ОКПЗ по отношение на Г-СЗИ ще бъде включен в съществуващата рамка за реструктуриране, като тя ще бъде целесъобразно изменена, за да се гарантира пълна съгласуваност със стандарта за ОКПЗ. При третия вариант на политиката се предлага обхватът на минималното равнище за целите на ОКПЗ да се разшири допълнително, така че да обхваща и други системно значими институции в Съюза (Д-СЗИ), освен Г-СЗИ. Заключение на оценката на въздействието е, че вторият вариант най-добре постига съответните цели на политиката. По-специално, за разлика от първия вариант, той предвижда хармонизирано прилагане на стандарта за ОКПЗ за всички Г-СЗИ в Съюза чрез намаляване на разходите им за спазване евентуално на две различни изисквания (стандарта за ОКПЗ и действащата ДВПБ и РЕМП), като същевременно се осигурява последователно тълкуване на договореностите за ОКПЗ в ЕС. При този вариант ще се подобрят възможностите за реструктуриране на Г-СЗИ в Съюза и ще се предотвратят произтичащите от взаимни участия на Г-СЗИ верижни ефекти посредством специфични правила в рамките на стандарта за ОКПЗ, които понастоящем не са предвидени в ДВПБ и в РЕМП (т.е. минимално равнище за целите на ОКПЗ под формата на инструменти, представляващи подчинен дълг, приспадане на взаимно притежавани приемливи за целите на ОКПЗ инструменти, държани от Г-СЗИ). Разглежданият вариант ще гарантира, че стандартът за ОКПЗ се прилага в рамките на Съюза, което ще засили очакванията други юрисдикции да направят същото с цел укрепване на възможностите за реструктуриране на Г-СЗБ в световен мащаб. Този вариант е за предпочитане пред третия вариант, тъй като при него няма да е налице недостатъкът, произтичащ от разширяването на обхвата на минималното равнище за целите на ОКПЗ, така че да включва и банки, различни от Г-СЗИ (Д-СЗИ), за които това равнище на минимално изискване за целите на ОКПЗ може да не е добре съобразено

предвид голямото многообразие от гледна точка на техния размер, стопански модел, взаимосвързаност и системно значение.

- **Основни права**

Настоящото предложение е в съответствие с основните права и спазва принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално правото на собственост и свободата на стопанска инициатива, и трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи. По-конкретно, настоящият регламент гарантира, че намесата в правата на собственост на кредиторите на банките не следва да бъде непропорционална. Засегнатите кредитори не следва да понасят по-големи загуби, отколкото биха понесли, ако институцията би била подложена на ликвидация при обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението за реструктурирането ѝ.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на ЕС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

Както бе посочено по-горе, измененията на РКИ, които са част от един и същи законодателен пакет, ще включват правила относно минималното изискване за целите на ОКПЗ по отношение на Г-СЗИ, докато настоящото предложение разглежда специфичното за институцията допълнително изискване по отношение на Г-СЗИ и общите изисквания, приложими за банките, установени в банковия съюз. С настоящото предложение се въвеждат редица конкретни изменения на действащия РЕМП.

Изменения на членове 3, 8 и 9 от РЕМП

В стандарта за ОКПЗ, в ДВПБ и в РЕМП са предвидени както стратегията за реструктуриране с една входна точка, така и стратегията с множество входни точки. При стратегията с една входна точка се реструктурира само един субект от групата (обикновено предприятието майка), докато другите субекти от групата (обикновено оперативните дъщерни предприятия), не се реструктурират, но техните загуби се насочват към предприятието, което се реструктурира. При стратегията с множество входни точки може да се реструктурира повече от един субект. За да се приложи ефективно желаната стратегия за реструктуриране, е необходимо да се определят субектите, които ще бъдат реструктурирани („субекти за реструктуриране“) и дъщерните предприятия, които принадлежат към тях („групи за реструктуриране“). Това е важно и за да се определи равнището, на което финансовите предприятия следва да прилагат правилата относно капацитета за покриване на загуби и рекапитализация. Затова с измененията на член 3 от РЕМП се въвеждат понятията „субект за реструктуриране“ и „група за реструктуриране“. Измененията на членове 8 и 9 относно планирането на реструктурирането на групи включват изрично изискване Съветът за реструктуриране да определи субектите за реструктуриране и групите за реструктуриране в рамките на дадена финансова група и съответно да прецени последиците от всички планирани действия по реструктуриране в рамките на групата с оглед на ефективното реструктуриране на цялата група.

Изменения на член 12 от РЕМП

Член 12 се отменя и се заменя със следните нови разпоредби: Членове 12, 12а, 12б, 12в, 12г, 12д, 12е, 12ж, 12з, 12и и 12й.

В член 12 се определя институционалната рамка във връзка с прилагането на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, като се изтъкват съответните роли на ЕСП, националните органи за реструктуриране и компетентните органи на участващите държави членки.

Понастоящем специфичното за институцията минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ) се измерва като процент от общите ѝ задължения. С измененията на член 12а показателите за измерване на МИПЗ се привеждат в съответствие с тези на минималното хармонизирано изискване по отношение на Г-СЗИ, предвидено в стандарта за ОКПЗ („минимално изискване за целите на ОКПЗ“). Следователно специфичното за институцията изискване следва да бъде изразено като процент от общия размер на рисковата експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж на съответната институция.

В член 12б се запазва съществуващото освобождаване от МИПЗ за ипотечните кредитни институции, при условие че националното производство по несъстоятелност или подобни процедури дават възможност за ефективно поемане на загуби от кредиторите, съответстващо на целите на реструктурирането. Пояснява се още, че освободените от МИПЗ институции не следва да се включват в общото консолидирано изискване на равнището на групата за реструктуриране.

В член 12в се определят критериите за приемливост на инструментите и елементите, които биха могли да се използват за спазването на МИПЗ, като се привеждат в съответствие с критериите за приемливост, предвидени в стандарта за ОКПЗ относно минималното изискване за ОКПЗ. Следователно тези критерии са идентични, с изключение на следните аспекти.

По отношение на обхвата на включените инструменти, някои инструменти с дериватни характеристики, като например структурираните облигации, са приемливи за спазването на МИПЗ, тъй като биха могли да поемат достатъчно загуби при реструктуриране. Структурираните облигации представляват дългови инструменти с дериватен компонент. Тяхната възвръщаемост зависи от референтните активи, като например акции, индекси на акции, фондове, лихвени проценти, стоки или валути. В член 12в се пояснява, че структурираните облигации са приемливи за целите на МИПЗ, доколкото са с фиксирана главница, платима на падежа, а с деривата е свързана допълнителна възвръщаемост, която зависи от референтния актив. Логиката е, че размерът на фиксираната главница е предварително известен към момента на емитирането, стойността ѝ е стабилна през целия жизнен цикъл на структурираната облигация и може лесно да се използва за споделяне на загуби при реструктуриране.

Съгласно стандарта за ОКПЗ минималното изискване следва да се изпълнява до голяма степен посредством дългови инструменти, представляващи подчинен дълг, които при реструктуриране са с по-нисък ранг от първостепенните задължения, изрично изключени от минималното изискване за целите на ОКПЗ, като например гарантирани депозити, деривати, данъци или други задължения, свързани с публичното право. Понастоящем органите за реструктуриране биха могли да изискат подчиненост на приемливите дългови инструменти с оглед спазването на специфичното за

институцията МИПЗ, като преценяват всеки отделен случай. В новите разпоредби на член 12в се уточнява, че такава подчиненост може да се изисква доколкото е необходимо, за да се улесни прилагането на инструмента за споделяне на загуби, по-специално когато има ясни признаци, че участващите в споделянето на загуби кредитори при реструктурирането вероятно ще понесат загуби, по-големи от потенциалните загуби в случай на несъстоятелност, и доколкото е необходимо, за да се покрие частта от загубите, превишаваща размера на вероятните загуби в случай на несъстоятелност. Изискванията за подчиненост, отправени от Съвета за реструктуриране във връзка със специфичното за институцията МИПЗ, не следва да засягат възможността за частично спазване на минималното изискване за целите на ОКПЗ посредством дългови инструменти, които не представляват подчинен дълг, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 и със стандарта за ОКПЗ.

В член 12г се посочват условията, при които Съветът за реструктуриране определя МИПЗ за всички субекти. Изискването следва да даде възможност на банките да поемат очакваните при реструктурирането загуби, а след реструктурирането да се рекапитализират. Съветът за реструктуриране следва да обоснове равнището на МИПЗ, наложено въз основа на избраната стратегия за реструктуриране. Това равнище не следва да превишава сбора на размера на очакваните при реструктурирането загуби, съответстващи на капиталовите изисквания към институциите, и размера на рекапитализацията, която ще позволи на субекта след реструктурирането да изпълни необходимите капиталови изисквания, за да има право продължи да упражнява дейността си съгласно избраната стратегия за реструктуриране. МИПЗ следва да бъде изразено като процент от мярката за общата рискова експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж, а институциите следва да спазват равнището, произтичащо и от двете мерки.

Що се отнася до Г-СЗИ, в член 12д се посочва, че в допълнение към минималното равнище за целите на ОКПЗ, предвидено в стандарта за ОКПЗ, може да бъде наложено специфично за институцията допълнително изискване само когато предвиденият минимум не е достатъчен за покриване на загубите и за рекапитализацията на Г-СЗИ съгласно избраната стратегия за реструктуриране. Решението на Съвета за реструктуриране да наложи такова допълнително изискване следва да бъде надлежно обосновано.

Както в предложението за изменение на ДКИ, така и в настоящото предложение се въвежда понятието „насоки“ в член 12е. Това дава възможност на Съвета за реструктуриране да изисква институциите да спазват по-високи равнища на МИПЗ и им осигурява по-гъвкав подход за действие при неспазване на тези равнища, по-специално посредством смекчаване на автоматичните ефекти от неспазването под формата на ограничения на максималните суми за разпределяне. По-специално, в член 12е се дава възможност Съветът за реструктуриране да изисква от институциите да спазват изисквания за допълнителни суми с цел покриване на загуби при реструктуриране, които са по-високи от очакваните при стандартен сценарий за реструктуриране (т.е. над равнището на съществуващите капиталови изисквания), като осигурява достатъчно пазарно доверие в субекта след реструктурирането (т.е. в допълнение към необходимата за рекапитализацията сума). В член 12е се уточнява обаче, че за частта от МИПЗ, отнасяща се до покриването на загуби, предвиденото в насоките равнище не следва да превишава равнището на насоките относно капитала, когато такива насоки са поискани от надзорните органи при надзорните стрес тестове по отношение на загуби над нормалните изисквания. Що се отнася до частта, свързана с

рекапитализацията, предвиденото в насоките равнище за осигуряване на пазарно доверие следва да даде възможност на институциите след преструктурирането да продължат да отговарят на изискването за лицензиране в продължение на подходящ период от време. Този буфер на пазарно доверие не следва да надхвърля комбинираното изискване за капиталов буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС, освен ако не е необходимо по-високо равнище, за да се гарантира, че след преструктурирането субектът продължава да отговаря на условията за неговото лицензиране за подходящ период от време.

Разпоредбите на членове 12ж и 12з се отнасят до равнището, на което се прилага МИПЗ. За институциите, които се считат за субекти за преструктуриране, МИПЗ се прилага само на консолидираното равнище на групата за преструктуриране. Това означава, че органите за преструктуриране ще бъдат задължени да емитират приемливи (дългови) инструменти в полза на външни кредитори като трети лица, които ще бъдат включени в споделянето на загубите, в случай че субектът (т.е. групата за преструктуриране) бъде преструктуриран. Що се отнася до други субекти от групата, предложението въвежда понятието „вътрешно“ МИПЗ, съобразено със понятието в стандарта за ОКПЗ. Това означава, че другите субекти от групата за преструктуриране, които не са субекти за преструктуриране, следва да емитират приемливи (дългови) инструменти вътре в рамките на групата за преструктуриране, т.е. такива инструменти следва да бъдат закупувани от субектите за преструктуриране. Когато даден субект от групата за преструктуриране, който не е субект за преструктуриране, загуби икономическата си жизнеспособност, тези инструменти се обезценяват или се преобразуват в капитал, а загубите на субекта се насочват към субекта за преструктуриране. Основното предимство на вътрешното МИПЗ се състои във възможността за рекапитализиране на субект от групата за преструктуриране (с критични функции) без процедура по реално преструктуриране, което потенциално може да окаже отрицателно въздействие върху пазара. Прилагането на това изискване обаче следва да съответства на избраната стратегия за преструктуриране, и по-специално след рекапитализацията то не следва да променя отношенията, установяващи собствеността между субекта и групата за преструктуриране. В предложението също така се уточнява, че при прилагането на определени защитни механизми вътрешното МИПЗ може да се замени с обезпечени гаранции между субекта за преструктуриране и други субекти от групата за преструктуриране, които могат да бъдат задействани при същите срокове, както и приемливите инструменти за целите на вътрешното МИПЗ. Предложените защитни механизми включват по-специално съгласието на съответните органи за преструктуриране да заменят вътрешното МИПЗ и обезпечаването на гаранцията, предоставена от субекта за преструктуриране на дъщерното му предприятие, с високоликвидни обезпечения с минимален кредитен и пазарен риск.

В член 12и се посочва, че при прилагането на определени защитни механизми вътрешното МИПЗ на дъщерното предприятие би могло да се отмени от Съвета за преструктуриране, ако както дъщерното предприятие, така предприятието майка за преструктуриране са установени в една и съща участваща държава членка.

Измененията на член 12ж се отнасят до неспазването на МИПЗ. В член 12ж посочени правомощията на органите за преструктуриране при неспазване на МИПЗ. Тъй като неспазването на изискването би могло да попречи на възможността за преструктуриране на институцията или групата, в член 10 съществуващата процедура за отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране се съкращава, за

да се даде възможност за своевременно решаване на всички случаи на неспазване на изискването. Въвеждат се и нови правомощия, с които Съветът за реструктуриране може да изисква от институциите да променят матуритетния профил на приемливите инструменти и планове с цел възстановяване на равнището на МИПЗ.

Изменения на членове 16, 18, 20 и 21

Измененията на членове 16, 18, 20 и 21 предвиждат, че инструментите, приемливи за целите на вътрешното МИПЗ, които са различни от капиталови инструменти (например дългови инструменти), също биха могли да бъдат обезценени или преобразувани в собствен капитал от Съвета за реструктуриране, когато емитиращият ги субект от групата за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране, загуби икономическата си жизнеспособност.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка⁹,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁰,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Съветът за финансова стабилност (СФС) публикува „Договореностите относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ („стандарт за ОКПЗ“) на 9 ноември 2015 г., които бяха приети от Г-20 през ноември 2015 г. Стандартът за ОКПЗ изисква от глобалните системно значими банки (Г-СЗБ), наричани в законодателството на Съюза глобални системно значими институции (Г-СЗИ), да разполагат с достатъчен минимален размер задължения с висок капацитет за поемане (споделяне) на загуби, за да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране. В съобщението си от 24 ноември 2015 г.¹¹ Комисията пое ангажимент да изготви законодателно предложение до края на 2016 г., така че стандартът за ОКПЗ да може да бъде приложен в рамките на договорения краен срок през 2019 г.

⁹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁰ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹¹ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейската централна банка, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Към завършването на банковия съюз“, 24.11.2015 г., COM(2015) 587 final.

- (2) Прилагането на стандарта за ОКПЗ в рамките на Съюза трябва да бъде съобразено със специфичното за институцията минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), приложимо за всички кредитни институции и инвестиционни посредници, както е определено в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹². Тъй като целта на ОКПЗ и МИПЗ е една и съща, а именно да се гарантира достатъчен капацитет на институциите от Съюза за поемане на загуби и рекапитализация, двете изисквания следва да бъдат взаимно допълващи се елементи на една обща рамка. Практически хармонизираното минимално равнище на стандарта за ОКПЗ по отношение на Г-СЗИ („минималното изискване за целите на ОКПЗ“) следва да се въведе в законодателството на Съюза чрез изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013¹³, докато специфичното за институцията допълнително изискване по отношение на Г-СЗИ и специфичното изискване за институциите, които не са Г-СЗИ, представляващо минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, следва да се въведе чрез конкретни изменения на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014¹⁴. Съответните разпоредби на настоящия регламент относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на институциите следва да се прилагат по последователен начин успоредно с разпоредбите в посочените по-горе законодателни актове и в Директива 2013/36/ЕС¹⁵.
- (3) Липсата на хармонизирани правила в държавите членки, участващи в Единния механизъм за реструктуриране (ЕМП), относно прилагането на стандарта за ОКПЗ би довела до допълнителни разходи за институциите и до правна несигурност и би затруднила прилагането на инструмента за споделяне на загуби от трансграничните институции. Липсата на хармонизирани правила на Съюза води и до нарушаване на конкуренцията на вътрешния пазар поради това, че разходите на институциите, свързани със спазването на съществуващите изисквания и стандарта за ОКПЗ, може да се различават значително в рамките на участващите държави членки. Следователно е необходимо тези пречки пред функционирането на вътрешния пазар да бъдат отстранени и да се предотврати нарушаването на конкуренцията, произтичащо от липсата на хармонизирани правила за прилагането на стандарта за ОКПЗ. Ето защо подходящото правно основание за настоящия регламент е член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), тълкуван в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз.

¹² Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

¹³ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

¹⁴ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010, ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

¹⁵ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338.

- (4) В съответствие със стандарта за ОКПЗ Регламент (ЕС) № 806/2014 следва да продължи да включва както стратегията за реструктуриране с една входна точка, така и стратегията с множество входни точки. При стратегията с една входна точка се реструктурира само един субект от групата, обикновено предприятието майка, докато другите субекти от групата, обикновено оперативни дъщерни предприятия, не се реструктурират, но техните загуби и нуждите от рекапитализация се насочват към предприятието, което се реструктурира. При стратегията с множество входни точки може да се реструктурира повече от една група. За да се приложи ефективно желаната стратегия за реструктуриране, е необходимо да се определят субектите, които ще бъдат реструктурирани („субекти за реструктуриране“) и дъщерните предприятия, които принадлежат към тях („групи за реструктуриране“). Това е важно и за да се определи равнището, на което финансовите предприятия следва да прилагат правилата относно капацитета за покриване на загуби. Поради това е необходимо да се въведат понятията „субект за реструктуриране“ и „група за реструктуриране“, а Регламент (ЕС) № 806/2014 да се измени по отношение на планирането на реструктурирането на групи, за да се въведе изрично задължение за Единния съвет за реструктуриране (Съветът за реструктуриране) да определи субектите и групите за реструктуриране в рамките на групата и да прецени последиците от всички планирани действия по реструктуриране в рамките на групата с оглед на нейното ефективно реструктуриране.
- (5) Съветът за реструктуриране следва да гарантира, че институциите разполагат с достатъчен капацитет за поемане на загуби и рекапитализация, за да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране при минимално въздействие върху финансовата стабилност и данъкоплатците. Това следва да бъде постигнато чрез спазването от институциите на специфично за институцията минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения, както е предвидено в Регламент (ЕС) № 806/2014.
- (6) За да се приведат в съответствие знаменателите, измерващи капацитета за поемане на загуби и за рекапитализация на институциите, със знаменателите, предвидени в стандарта за ОКПЗ, МИПЗ следва да бъде изразено като процент от общия размер на рисковата експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж на съответната институция.
- (7) Критериите за приемливост на задълженията за целите на МИПЗ следва да бъдат максимално съобразени с установените в Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на минималното изискване за целите на ОКПЗ в съответствие с допълнителните корекции и изисквания, въведени с настоящия регламент. По-специално, някои дългови инструменти с дериватни характеристики, като например някои структурирани облигации, следва да се считат за приемливи с оглед спазването на МИПЗ, доколкото са с фиксирана главница, платима на падежа, а с деривата е свързана допълнителна възвръщаемост, зависеща от референтния актив. Поради фиксирания размер на главницата тези инструменти следва да бъдат с изключително висок капацитет за покриване на загуби и да бъдат лесни за използване за целите на споделянето на загуби при реструктуриране.

- (8) Обхватът на задълженията, с които МИПЗ може да бъде спазено, по принцип включва всички задължения, произтичащи от вземания в резултат на необезпечени непривилегирани кредитори (задължения, които не са подчинен дълг), освен ако тези задължения не отговарят на специфични критерии за приемливост, определени в настоящия регламент. За да се подобри възможността за реструктуриране на институциите чрез ефективно използване на инструмента за споделяне на загуби, Съветът за реструктуриране следва да може да изисква специфичното за дружеството изискване да се спазва посредством подчинени задължения, по-специално когато има ясни индикации, че участващите в споделянето на загубите кредитори вероятно ще понесат загуби при реструктурирането, които ще надхвърлят потенциалните загуби при несъстоятелност. Изискването за спазване на МИПЗ посредством подчинени задължения следва да се налага само до степента, необходима, за да се избегне при реструктурирането кредиторите да понесат по-високи загуби, отколкото при несъстоятелност. Изискването за подчиненост на дълговите инструменти, отправено от Съвета за реструктуриране по отношение на МИПЗ, не следва да засяга възможността за частично спазване на минималното изискване за целите на ОКПЗ посредством дългови инструменти, които не са подчинен дълг, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 и съобразно възможностите, предвидени в стандарта за ОКПЗ.
- (9) МИПЗ следва да даде възможност на институциите да поемат очакваните при реструктурирането загуби, а след реструктурирането да се рекапитализират. Въз основа на избраната от него стратегия за реструктуриране Съветът за реструктуриране следва да обоснове наложеното равнище на МИПЗ, по-специално по отношение на необходимостта и равнището на задължението, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС в размера на рекапитализацията. Това равнище следва да се състои от сбора на размера на очакваните при реструктурирането загуби, съответстващи на капиталовите изисквания на институцията, и размера на рекапитализацията, който позволява на институцията след реструктурирането да изпълни необходимите капиталови изисквания, за да има право да продължи да упражнява дейността си съгласно избраната стратегия за реструктуриране. МИПЗ следва да бъде изразено като процент от мярката за общата рискова експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж, а институциите следва да спазват равнищата, произтичащи и от двете мерки. Съветът за реструктуриране следва да може да адаптира размера на рекапитализацията в обосновани случаи, за да отрази по подходящ начин повишения риск, който засяга възможността за реструктуриране и произтича от бизнес модела на групата за реструктуриране, модела на финансиране и общия рисков профил, и поради това в такива ограничени случаи може да изиска размерът на рекапитализацията да бъде по-голям от посочения в член 12г, параграфи 3 и 4, първа алинея.
- (10) За да се подобри възможността за реструктуриране, Съветът за реструктуриране следва да може да налага специфично за институцията МИПЗ за Г-СЗИ в допълнение към минималното изискване за целите на ОКПЗ, определено в Регламент (ЕС) № 575/2013. Това специфично за институцията МИПЗ може да бъде налагано единствено когато минималното изискване за целите на ОКПЗ не е достатъчно за покриване на загубите и за рекапитализация на Г-СЗИ в рамките на избраната стратегия за реструктуриране.

- (11) Когато определя равнището на МИПЗ, Съветът за реструктуриране следва да има предвид какво е системното значение на институцията, както и потенциалните неблагоприятни последици от нейната несъстоятелност за финансовата стабилност. Той следва да вземе предвид и необходимостта от еднакви условия на конкуренция за Г-СЗИ и други институции със съпоставимо системно значение в участващите държави членки. Затова по отношение на институциите, които не са считани за Г-СЗИ, но системното им значение в участващите държави членки е съпоставимо със значението на Г-СЗИ, МИПЗ не следва да се отклонява прекомерно от равнището и структурата на МИПЗ, определено като цяло за Г-СЗИ.
- (12) Подобно на правомощията, предоставени на компетентните органи в Директива 2013/36/ЕС, на Съвета за реструктуриране следва да се даде възможност да налага на институциите по-високи равнища на МИПЗ, като в случай на неспазване се осигури по-гъвкав подход, по-специално посредством смекчаване на автоматичните ефекти от неспазването под формата на ограничения на максималните суми за разпределяне. Съветът за реструктуриране следва да може да предоставя насоки на институциите относно покриването на допълнителни суми за поемане на загуби при реструктуриране над равнището на капиталовите изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС, и/или осигуряването на достатъчно пазарно доверие в институцията след реструктурирането. За да се осигури съгласуваност с Директива 2013/36/ЕС, насоките за покриването на допълнителни загуби могат да се предоставят само когато компетентните надзорни органи са поискали насоки относно капитала в съответствие с Директива 2013/36/ЕС и не следва да надвишават равнището, изискано в насоките. Що се отнася до размера на рекапитализацията, поисканото в насоките равнище с цел осигуряване на пазарно доверие, следва да даде възможност на институцията да продължи да отговаря на условията за лицензиране в продължение на подходящ период от време, включително чрез възможността да покрие разходите, свързани с промяната на дейността си след реструктурирането. Буферът на пазарното доверие не следва да надхвърля комбинираното изискване за буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС, освен ако не е необходимо по-високо равнище, с което да се гарантира, че след реструктурирането субектът продължава да отговаря на условията за неговото лицензиране в продължение на подходящ период от време. Когато субектът системно не разполага с допълнителния собствен капитал и приемливите задължения, очаквани съгласно предоставените насоки, Съветът за реструктуриране следва да може да изиска размерът на МИПЗ да се увеличи, за да покрие посочения в насоките размер. За да прецени дали е налице системно несъответствие с изискванията, Съветът за реструктуриране следва да вземе предвид докладите относно МИПЗ, които субектът е длъжен да представя съгласно Директива 2014/59/ЕС.
- (13) По отношение на институциите, считани за субекти за реструктуриране, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 МИПЗ следва да се прилага единствено на консолидираното равнище на групата за реструктуриране. Това означава, че за да спазят МИПЗ, органите за реструктуриране следва да бъдат задължени да емитират приемливи инструменти и елементи в полза на външни кредитори като трети страни, които ще бъдат включени в споделянето на загуби, в случай че субектът бъде реструктуриран.

- (14) Институциите, които не са субекти за реструктуриране, следва да спазват специфичното за дружеството изискване на индивидуално равнище. Нуждите от покриване на загуби и рекапитализация на тези институции принципно следва да бъдат покрити от техните субекти за реструктуриране чрез придобиване на емитираните от институциите приемливи задължения и тяхното обезценяване или преобразуване в инструменти на собственост в момента, в който тези институции загубят икономическата си жизнеспособност. По отношение на институциите, които не са субекти за реструктуриране, МИПЗ принципно следва да се прилага успоредно и съгласувано с изискванията, приложими за субектите за реструктуриране. Това дава възможност на Съвета за реструктуриране да реструктурира дадена група, без да реструктурира някои от нейните дъщерни предприятия, като по този начин се избягва потенциалното отрицателно въздействие върху пазара. При съгласие от страна на Съвета за реструктуриране, емитирането на приемливите задължения в полза на субектите за реструктуриране следва да може да се замени с обезпечени гаранции между субекта за реструктуриране и дъщерните му предприятия, които могат да бъдат задействани в същите срокове, приложими при обезценяването или преобразуването на приемливите задължения. Обезпечението на гаранцията следва да бъде високоликвидно и с минимален кредитен и пазарен риск. Съветът за реструктуриране следва също така да може изцяло да отмени прилагането на МИПЗ за институциите, които не са субекти за реструктуриране, ако както субектът за реструктуриране, така и неговите дъщерни предприятия са установени в една и съща участваща държава членка.
- (15) Прилагането на МИПЗ към институции, които не са субекти за реструктуриране, следва да бъде в съответствие с избраната стратегия за реструктуриране. По-специално то не следва да променя отношението на собственост между институциите и тяхната група за реструктуриране след рекапитализацията на тези институции.
- (16) Неспазването на минималното изискване за целите на ОКПЗ и на МИПЗ следва надлежно да се отстранява и решава от компетентните органи, органите за реструктуриране и Съвета за реструктуриране. Тъй като неспазването на тези изисквания би могло да се превърне в пречка пред възможността за реструктуриране на институцията или на групата, съществуващата процедура за отстраняване на тези пречки следва да бъде съкратена, за да се даде възможност за съвременно решаване на случаите на неспазване на тези изисквания. Съветът за реструктуриране следва също така да може да изисква от институциите да променят матуритетния профил на приемливите инструменти и елементи, както и да изготвят и привеждат в действие планове за възстановяване на равнището на тези изисквания.
- (17) Настоящият регламент е в съответствие с основните права и спазва принципите, признати в Хартата, по-специално правото на собственост и свободата на стопанска инициатива, и трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.
- (18) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно въвеждането на единни правила за целите на рамката на Съюза за възстановяване и реструктуриране, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата на предвиденото действие могат да бъдат

постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме настоящия регламент в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

- (19) За да се предвиди подходящ срок за прилагане на настоящия регламент, той следва да започне да се прилага [18 месеца след влизането си в сила].

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Изменения на Регламент (ЕС) № 806/2014 Член 3, параграф 1 се изменя, както следва:

а) вмъкват се следните точки:

„24а) „субект за реструктуриране“ означава установен в Съюза субект, определен от Съвета за реструктуриране в съответствие с член 8 като субект, по отношение на който в плана за реструктуриране се предвиждат действия по реструктуриране;

24б) „група за реструктуриране“ означава група от субекти, определени от Съвета за реструктуриране в съответствие с член 8, която се състои от субект за реструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които не са субекти за реструктуриране и не са дъщерни предприятия на друг субект за реструктуриране;

б) в точка 49) изразът „приемливи задължения“ се заменя с изречение „задължения с възможност за споделяне на загуби“.

вмъква се следната точка 49а):

„49а) „приемливи задължения“ означава задължения с възможност за споделяне на загуби, които отговарят на условията по член 12в или член 12з, параграф 3, буква а).“

2. В член 7, параграф 3 буква г) се заменя със следното:

„г) определянето на нивото на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения в съответствие с членове 12—12к“.

3. Член 8 се изменя, както следва:

а) параграф 5 се заменя със следното:

„5. В плана за реструктуриране се определят различни варианти за прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняване на правомощията за реструктуриране, посочени в настоящия регламент, към субектите по параграф 1.“

б) в параграф 6 първата и втората алинея се заменят със следното:

„В плана за реструктуриране се предвиждат действията по реструктуриране, които Съветът за реструктуриране може да предприеме в случаите, в които субектът по параграф 1 отговаря на условията за реструктуриране.

Информацията, посочена в параграф 9, буква а), се предоставя на съответния субект.“.

в) в параграф 9 буква п) се заменя със следното:

„п) минималното изискване за собствен капитал и подчинени инструменти съгласно член 12в и когато е приложимо — краен срок за достигане на това равнище;“

г) параграф 10 се заменя със следното:

„10. Плановите за реструктуриране на група включват плана за реструктурирането на групата, посочен в параграф 1, под ръководството на предприятието майка от Съюза, установено в участваща държава членка, както и мерки за реструктурирането на:

- а) предприятието майка от Съюза;
- б) дъщерните предприятия, които са част от групата и са установени в Съюза;
- в) субектите по член 2, буква б); както и
- г) при спазване на член 33 – дъщерните предприятия, които са част от групата и са установени извън Съюза.

В съответствие с мерките, посочени в първа алинея, в плана за реструктуриране за всяка група се определя следното:

- а) субектите за реструктуриране;
- б) групите за реструктуриране.“

д) в параграф 11 букви а) и б) се заменят със следното:

„а) се посочват планираните действия по реструктуриране, по отношение на субекта за реструктуриране при сценариите, предвидени в параграф 6, както и последствията от тези действия за другите субекти от групата, предприятието майка и дъщерните институции, посочени в параграф 1;

а1) когато групата по параграф 1 се състои от повече от една група за реструктуриране, се определят действия по реструктуриране, предвидени по отношение на субектите за реструктуриране на всяка група за реструктуриране, както и последиците от тези действия за:

i) други субекти от групата, които принадлежат към същата група за реструктуриране;

ii) други групи за реструктуриране;

б) се разглежда въпросът доколко инструментите и правомощията за реструктуриране могат да се прилагат по отношение установените в Съюза субекти за реструктуриране и да се упражняват по координиран начин, включително мерки за улесняване на придобиването от трето лице на групата като цяло или на отделни стопански дейности или дейности, извършвани от редица субекти от групата, или определени субекти от групата или групи за реструктуриране, и се набелязват възможните пречки пред координираното реструктуриране;“

4. Член 10 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. „Счита се, че дадена група може да бъде реструктурирана, ако е осъществимо и реалистично Съветът за реструктуриране да може да прекрати дейността на субектите от групата чрез ликвидация при обичайно производство по несъстоятелност или да ги реструктурира, като приложи инструментите за реструктуриране и упражни правомощията за реструктуриране по отношение на субектите за реструктуриране, като се избягват във възможно най-голяма степен значителни неблагоприятни последици за финансовите системи, включително при по-мощна финансова нестабилност или събития, засягащи цялата система, в държавите членки, в които субектите от групата са установени, в други държави членки или в Съюза и с цел да се осигури непрекъснатост на критичните функции на тези субекти от групата, поради факта че те могат да бъдат лесно и своевременно обособени, или с други средства.

Съветът за реструктуриране своевременно уведомява ЕБО, когато счита, че дадена група не може да бъде реструктурирана.

Когато дадена група се състои от повече от една група за реструктуриране, Съветът за реструктуриране оценява възможността за реструктуриране на всяка група за реструктуриране в съответствие с настоящия член.

Оценката, посочена в първа алинея, се извършва в допълнение към оценката на възможността за реструктуриране на цялата група.“

б) в параграф 7 се добавя следната алинея:

„Когато пречките пред възможността за реструктуриране на субекта или на групата се дължат на някоя от ситуациите, посочени в член 141а, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, Съветът за реструктуриране уведомява предприятието майка от Съюза за оценката на тези пречки.“

в) в параграф 9 се добавя следната алинея:

„Когато пречките пред възможността за реструктуриране се дължат на някоя от ситуациите, посочени в член 141а, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, предприятието майка от Съюза предлага на Съвета за реструктуриране възможни мерки за преодоляване или отстраняване на пречките, установени в съответствие с първата алинея, в срок от две седмици от датата на получаване на уведомлението по параграф 7.“

г) В параграф 11 в букви и) и й) думите „член 12“ се заменят с думите „членове 12ж и 12з“.

д) В параграф 11 се добавя следните букви:

„к) да изискат от субекта да представи план за възстановяване спазването на разпоредбите на членове 12ж и 12з и на изискването, посочено в член 128, параграф 6 от Директива 2013/36/ЕС;“

л) да изискат от субекта да промени матуритетния профил на елементите, посочени в член 12в или в член 12з, параграф 3, букви а) и б), за да се гарантира непрекъснато спазване на разпоредбите на членове 12ж и 12з.“

5. Член 12 от Регламент (ЕС) № 806/2014 се заменя със следните членове:

„Член 12

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Съветът за реструктуриране, след консултация с компетентните органи, включително ЕЦБ, определя минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по членове 12а—12и, при спазване на правомощията за обезценяване и преобразуване, а субектите и групите по член 7, параграф 2 и, когато е приложимо, субектите и групите по член 7, параграф 4, буква б) и параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагане на посочените параграфи, са задължени да изпълняват това изискване по всяко време.
2. При изготвянето на плановете за реструктуриране в съответствие с член 9 националните органи за реструктуриране, след консултация с компетентните органи, определят минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по членове 12а—12и, при спазване на правомощията за обезценяване и преобразуване, а субектите по член 7, параграф 3 са задължени да изпълняват това изискване по всяко време. Във връзка с това се прилага процедурата, установена в член 31.
3. Съветът за реструктуриране взема решенията съгласно параграф 1 едновременно с разработването и поддържането на плановете за реструктуриране по член 8.
4. Съветът за реструктуриране съобщава решението си на националните органи за реструктуриране. Националните органи за реструктуриране изпълняват указанията на Съвета за реструктуриране в съответствие с член 29. Съветът за реструктуриране изисква от националните органи за реструктуриране да проверяват и гарантират, че институциите и предприятията майки спазват

минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, предвидено в параграф 1 от настоящия член.

5. Съветът за реструктуриране уведомява ЕЦБ и ЕБО за определеното от него минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за всяка институция и предприятие майка съгласно параграф 1.
6. За да се гарантира ефективно и последователно прилагане на настоящия член, Съветът за реструктуриране издава насоки и отправя указания до националните органи за реструктуриране във връзка с конкретни субекти или групи.

Член 12а

Прилагане и изчисляване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Съветът за реструктуриране и националните органи за реструктуриране гарантират, че субектите по член 12, параграфи 1 и 2 изпълняват по всяко време минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения в съответствие с членове 12а—12и.
2. Изискването по параграф 1 се изчислява в съответствие с член 12г, параграф 3 или параграф 4, в зависимост от случая, като сума от собствения капитал и приемливите задължения и се изразява като процент от:
 - а) общия размер на рисковата експозиция на съответния субект по параграф 1, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013; както и
 - б) мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж на съответния субект по параграф 1, изчислено в съответствие с член 429, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 12б

Освобождаване от минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Независимо от член 12а, Съветът за реструктуриране освобождава от изискването по член 12а, параграф 1 финансираните с покрити облигации ипотечни кредитни институции, които съгласно националното законодателство не могат да приемат депозити, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:
 - а) дейността на тези институции ще бъде прекратена посредством ликвидация съгласно националните производства по несъстоятелност или друг вид процедури, прилагани в съответствие с членове 38, 40 или 42 от Директива 2014/59/ЕС, предвидени за тези институции; както и

- б) тези национални производства по несъстоятелност или друг вид процедури ще гарантират, че кредиторите на тези институции, включително притежателите на покрити облигации, когато е приложимо, ще понесат загуби по начин, който съответства на целите на реструктурирането.
2. Институциите, освободени от изискването по член 12, параграф 1, не се включват в консолидацията, посочена в член 12ж, параграф 1.

Член 12в

Приемливи задължения за субектите за реструктуриране

1. Приемливите задължения се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения на субектите за реструктуриране само ако отговарят на условията, посочени в член 72а, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на условията по член 72б, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
2. Чрез дерогация от член 72а, параграф 2, буква л) от Регламент (ЕС) № 575/2013, задълженията, произтичащи от дългови инструменти с дериватни характеристики, като например структурирани облигации, се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения само ако са изпълнени всички изброени по-долу условия:
 - а) част от размера на задължението, произтичащо от дълговия инструмент, е предварително известна към момента на емитиране, фиксирана е и не се влияе от дериватната характеристика;
 - б) дълговият инструмент, включително неговата дериватна характеристика, не е предмет на споразумение за нетиране и оценката му не е предмет на разпоредбите на член 49, параграф 3;
 - в) Задължението, посочено в първа алинея, се включва в сумата на собствения капитал и приемливите задължения по отношение на частта, съответстваща на сумата, посочена в първа алинея, буква а).
3. За да се гарантира, че субектът за реструктуриране може да бъде реструктуриран по начин, съобразен с целите на реструктурирането, Съветът за реструктуриране може по своя инициатива след консултация с националния орган за реструктуриране или по предложение на националния орган за реструктуриране да реши, че изискването по член 45е е спазено от субектите за реструктуриране посредством инструменти, отговарящи на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Решението на Съвета за реструктуриране по настоящия параграф съдържа обосновка въз основа на следните елементи:

- а) задълженията, които не са подчинен дълг, посочени в параграфи 1 и 2, имат същия приоритет в националното законодателство в областта на несъстоятелността, както някои задължения, които са

изключени от обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС;

- б) поради планираното прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване спрямо задължения, които не са подчинен дълг и които не са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС, кредиторите по вземанията, произтичащи от тези задължения, понасят по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация съгласно обичайното производство по несъстоятелност;
- в) размерът на задълженията, представляващи подчинен дълг, не надвишава необходимия размер, за да се гарантира, че посочените в буква б) кредитори няма да претърпят по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация съгласно обичайното производство по несъстоятелност.

Член 12г

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Изискването по член 12а, параграф 1 се определя от Съвета за реструктуриране за всеки субект след консултация с компетентните органи, включително ЕЦБ, въз основа на следните критерии:
 - а) необходимостта да се гарантира, че субектът за реструктуриране може да бъде реструктуриран чрез използването на инструменти за реструктуриране, включително, когато е целесъобразно — чрез инструмента за споделяне на загуби, по начин, който отговаря на целите на реструктурирането;
 - б) необходимостта да се гарантира, в съответните случаи, че субектът за реструктуриране и дъщерните му предприятия, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, разполагат с достатъчно приемливи задължения, за да се гарантира, че ако за тях бъдат приложени съответно инструментът за споделяне на загуби или правомощията за обезценяване или преобразуване, загубите могат да бъдат поети, а капиталовите изисквания, или, според случая — отношението на ливъридж под формата на базов собствен капитал от първи ред на съответните субекти могат да бъдат възстановени до необходимото равнище, така че те да могат да продължат да отговарят на условията за лицензиране и да извършват дейностите, за които са били лицензирани съгласно Директива 2013/36/ЕС или съгласно Директива 2014/65/ЕС;
 - в) необходимостта да се гарантира, че ако в плана за реструктуриране е предвидена възможност определени класове приемливи задължения да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно член 27, параграф 5 или да бъдат прехвърлени изцяло на приемател

чрез частично прехвърляне, субектът за реструктуриране разполага с достатъчно други приемливи задължения, с които да се гарантира, че загубите могат да бъдат поети и че капиталовите изисквания или, според случая — отношението на ливъридж под формата на базов собствен капитал от първи ред на субекта за реструктуриране, могат да бъдат възстановени до необходимото равнище, така че субектът да може да продължи да отговаря на условията за лицензиране и да извършва дейностите, за които е бил лицензиран съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС;

- г) размера, стопанския модел, модела на финансиране и рисковия профил на субекта;
- д) степента, до която схемата за гарантиране на депозити би могла да участва във финансирането на реструктурирането в съответствие с член 79;
- е) степента, до която неизпълнението на задълженията от страна на съответния субект би имало неблагоприятен ефект върху финансовата стабилност, включително чрез разпространение на проблемите към други институции или субекти поради взаимосвързаността на субекта с други институции или субекти, или с останалата част от финансовата система.

2. В случаите, в които планът за реструктуриране предвижда, че е необходимо да се предприемат действия или да се упражнят правомощия за обезценяване или преобразуване, изискването по член 12а, параграф 1 е равно на размера, който е достатъчен, за да се гарантира, че:

- а) загубите, които може да се очаква предприятието да понесе, са изцяло поети („поемане на загуби“);
- б) субектът или неговите дъщерни предприятия, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, са рекапитализирани до равнище, което им позволява да продължат да отговарят на условията на лицензиране и да извършват дейностите, за които са лицензирани съгласно Директива 2013/36/ЕС, Директива 2014/65/ЕС или равностоен законодателен акт („рекапитализация“);

В случаите, в които планът за реструктуриране предвижда, че дейността на субекта ще бъде прекратена чрез ликвидация съгласно обичайно производство по несъстоятелност, изискването по член 12а, параграф 1 за този субект не надвишава необходимия размер за покриване на загубите в съответствие с първа алинея, буква а).

3. Без да се засяга последната алинея, по отношение на субектите за реструктуриране посоченият в параграф 2 размер не надвишава по-голямата от следните стойности:

- а) сбора на:

i) размера на загубите, които може да се наложи да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискванията, посочени в член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за субекта за реструктуриране на подконсолидирано равнище на групата за реструктуриране;

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на групата за реструктуриране, възникнала в резултат на реструктурирането, да възстанови своето съотношение на обща капиталова адекватност, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС на подконсолидирано равнище на групата за реструктуриране в съответствие с действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране;

б) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта, посочено в член 92, параграф 1, буква г) Регламент (ЕС) № 575/2013 на подконсолидирано равнище на групата за реструктуриране; както и

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на групата за реструктуриране, възникнала в резултат на реструктурирането, да възстанови отношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 на подконсолидирано равнище на групата за реструктуриране в съответствие с действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране;

За целите на член 12а, параграф 2, буква а) изискването по член 12а, параграф 1 се представя като размера, изчислен в съответствие с буква а), разделен на размера на общата рискова експозиция.

За целите на член 12а, параграф 2, буква б) изискването по член 12а, параграф 1 се представя като размера, изчислен в съответствие с буква б), разделен на мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж.

Съветът за реструктуриране определя размера на рекапитализацията, посочен в предходните алинеи, в съответствие с действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране, и може да адаптира размера на рекапитализацията, така че адекватно да бъдат отразени рисковете, които оказват влияние върху възможността за реструктуриране, произтичащи от бизнес модела на групата за реструктуриране, модела на финансиране и общия рисков профил.

4. Без да се засяга последната алинея, по отношение на субектите, които не са субекти за реструктуриране, посоченият в параграф 2 размер не надвишава следните стойности:

а) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискванията, посочени в член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член в 104а от Директива 2013/36/ЕС, за субекта, както и;

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на субекта да възстанови съотношението на общата капиталова адекватност, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и да спазва изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС в съответствие с плана за реструктуриране; или

б) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013; както и

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на субекта да възстанови отношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 в съответствие с плана за реструктуриране;

За целите на член 12а, параграф 2, буква а) изискването по член 12а, параграф 1 се изразява като процент и се представя като размера, изчислен в съответствие с буква а), разделен на размера на общата рискова експозиция.

За целите на член 12а, параграф 2, буква б) изискването по член 12а, параграф 1 се изразява като процент и се представя като размера, изчислен в съответствие с буква б), разделен на мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж.

Съветът за реструктуриране определя размера на рекапитализацията, посочен в настоящия параграф, в съответствие с действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране, и може да адаптира размера на рекапитализацията, така че адекватно да бъдат отразени рисковете, които оказват влияние върху нуждите от рекапитализация, произтичащи от бизнес модела на групата за реструктуриране, модела на финансиране и общия рисков профил.

5. Когато Съветът за реструктуриране очаква, че определени класове приемливи задължения могат да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно член 27, параграф 5 или могат да бъдат прехвърлени изцяло към приемател чрез частично прехвърляне, изискването по член 12а, параграф 1 не надвишава размера, достатъчен за:

а) покриване на размера на изключените задължения, определен в съответствие с член 27, параграф 5;

б) да се гарантира, че посочените в параграф 2 условия са изпълнени.

6. В решението на Съвета за реструктуриране да наложи минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно настоящия член се посочват причините за това решение, включително пълна оценка на посочените в параграфи 2—5 елементи, по-специално по отношение на необходимостта от и нивото на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, в размера на рекапитализацията.

7. За целите на параграфи 3 и 4 капиталовите изисквания се тълкуват в съответствие с начина, по който компетентният орган прилага преходните разпоредби в десета част, дял I, глави 1, 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и разпоредбите в националното законодателство, с които се урежда упражняването на възможностите за действие, предоставени на компетентните органи в посочения регламент.

8. Съветът за реструктуриране може да намали изискването по член 12а, параграф 1 с оглед на сумата, с която схемата за гарантиране на депозитите се очаква да участва във финансирането на предпочетената стратегия за реструктуриране в съответствие с член 109 от Директива 2014/59/ЕС.

Размерът на това намаление се основава на убедителна оценка на потенциалното участие на схемата за гарантиране на депозитите и като минимално условие:

а) е по-малък от предпазливата оценка на потенциалните загуби, които схемата за гарантиране на депозитите е щяла да понесе, ако институцията е била ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност, като се вземе предвид приоритетът на вземанията при схемата за гарантиране на депозитите съгласно член 108 от Директива 2014/59/ЕС;

б) е по-малък от посочения в член 109, параграф 5, втора алинея от Директива 2014/59/ЕС таван на участието на схемата за гарантиране на депозитите;

в) е съобразен с цялостния риск от изчерпване на наличните финансови средства на схемата за гарантиране на депозитите поради участие в множество случаи на банкова несъстоятелност или реструктуриране; както и

г) е съобразен с всякакви други съответни разпоредби в националното законодателство, както и със задълженията и отговорностите на органа, отговарящ за схемата за гарантиране на депозитите;

след консултация с отговарящия за схемата за гарантиране на депозитите орган Съветът за реструктуриране документира своя подход за оценяване на цялостния риск от изчерпване на наличните финансови средства на схемата за гарантиране на депозитите и по силата на първа алинея намалява изискването, при условие че това не поражда прекомерен риск.

Член 12д

Определяне на изискването за субекти, които представляват Г-СЗИ

1. Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ или е част от Г-СЗИ, се състои в следното:
 - а) изискването, посочено в член 92а от Регламент (ЕО) № 575/2013, както и
 - б) всяко допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено от органа за реструктуриране конкретно за субекта в съответствие с параграф 2, което се покрива от задължения, отговарящи на условията по член 12в.
2. Съветът за реструктуриране може да наложи допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения по параграф 1, буква б) единствено:
 - а) когато изискването, посочено в параграф 1, буква а), не е достатъчно, за да бъдат изпълнени условията, предвидени в член 12г; както и
 - б) доколкото размерът на необходимия собствен капитал и приемливи задължения не надвишава необходимото равнище, за да се изпълнят условията по член 12г.
3. Решението на Съвета за реструктуриране да наложи допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно параграф 1, буква б) съдържа мотивите за това решение, включително цялостна оценка на елементите, посочени в параграф 2.

Член 12е

Насоки относно минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Съветът за реструктуриране може да предостави на субекта насоки относно притежаването на собствен капитал и приемливи задължения, отговарящи на условията по член 12в или член 12з, параграф 3, в размер над посочените в членове 12г и 12д равнища, като в тези насоки се предвижда размер за следните цели:
 - а) покриване на евентуални допълнителни загуби на субекта над посочените в член 12г, и/или
 - б) за да се гарантира, че в случай на реструктуриране ще се осигури достатъчно пазарно доверие в субекта посредством капиталови инструменти в допълнение към изискването по член 12г, параграф 2, буква б) („буфер за пазарно доверие“).

Насоките се предоставят и изчисляват само по отношение на изискването по член 12а, параграф 1, изчислено в съответствие с член 12а, параграф 2, буква а).
2. Размерът, посочен в предоставените в съответствие с параграф 1, буква а) насоки, може да бъде определен само когато компетентният орган вече е

определил насоките си в съответствие с член 104б от Директива 2013/36/ЕС и не може да надхвърля посоченото в тези насоки равнище.

Размерът, посочен в предоставените в съответствие с параграф 1, буква б) насоки, не надхвърля размера на комбинираното изискване за буфер, посочено в член 128, точка 6) от Директива 2013/36/ЕС, с изключение на изискването по буква а) от посочената разпоредба, освен ако не е необходимо по-високо равнище, за да се гарантира, че след реструктурирането субектът продължава да отговаря на условията за лицензирането си в продължение на подходящ период от време, който е не повече от една година.

Органът за реструктуриране предоставя на субекта обосновка и цялостна оценка на необходимостта от насоките, предоставени в съответствие с настоящия член, както и на посочените в тях равнища.

3. В случаите, когато субектът системно не разполага с допълнителния собствен капитал и приемливите задължения, очаквани съгласно предоставените по параграф 1 насоки, Съветът за реструктуриране може да изиска размерът на изискването по член 12г, параграф 2 да се увеличи, за да покрие размера, съдържащ се в предоставените съгласно настоящия член насоки.
4. Субектът, който не разполага с допълнителния собствен капитал и приемливите задължения, предвидени в предоставените по параграф 1 насоки, не подлежи на ограниченията, посочени в член 141 от Директива 2013/36/ЕС.

Член 12ж

Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субектите за реструктуриране

1. Субектите за реструктуриране спазват изискванията, определени в членове 12г — 12е, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране.
2. Изискването по член 12а, параграф 1 по отношение на субект за реструктуриране, установен в участваща държава членка, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране се определя от Съвета за реструктуриране след консултация с органа за реструктуриране на ниво група и консолидиращия надзорник въз основа на изискванията по членове 12г — 12е и в зависимост от това дали съгласно плана за реструктуриране дъщерните предприятия на групата от трети държави трябва да бъдат реструктурирани поотделно.

Член 12з

Прилагане на задължението към субекти, които не представляват подлежащи на реструктуриране субекти

1. Институциите, които са дъщерни предприятия на субект за реструктуриране и не са субекти за реструктуриране, спазват изискванията, определени в членове 12г — 12е на индивидуална основа.

Съветът за реструктуриране, след консултация с компетентните органи и с ЕЦБ, може да реши да приложи изискването, предвидено в настоящия член, към дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от Директива 2014/59/ЕС, което е дъщерно предприятие на субект за реструктуриране и което не е субект за реструктуриране.

2. Изискването по член 12а, параграф 1 за субектите, посочени в параграф 1, е предмет на следните условия:

- а) субектът за реструктуриране спазва консолидираното изискване, посочено в член 12ж;
- б) сборът от всички изисквания, приложими към дъщерните предприятия на групата за реструктуриране, се включват в консолидираното изискване по член 12ж, без да го надвишават, освен ако това не се дължи само на ефекта от консолидирането на равнището на групата за реструктуриране в съответствие с член 12ж, параграф 1.
- в) то отговаря на критериите за приемливост по параграф 3;
- г) то не може да надвишава участието на дъщерното предприятие в консолидираното изискване, посочено в член 12ж, параграф 1.

3. Изискването по член 12а, параграф 1 се спазва посредством едно или повече от следните:

- а) задължения, които:
 - i) са емитирани в полза на субекта за реструктуриране и са закупени от него;
 - ii) отговарят на критериите за приемливост, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение критериите по член 72б, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - iii) при обичайното производство по несъстоятелност са с по-нисък приоритет от задълженията, различни от приемливите задължения за целите на капиталовите изисквания, които са емитирани в полза на и са закупени от други субекти, различни от субекта за реструктуриране;
 - iv) подлежат на упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване по член 21, което е в съответствие със стратегията за реструктуриране на групата за реструктуриране, по-специално без да се засяга контролът на дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране.
- б) приемливи инструменти на собствения капитал, емитирани в полза на и закупени от субекти, различни от субекта за реструктуриране, когато упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване по член 21 не засяга контрола на дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране.

4. При съгласие от страна на Съвета за реструктуриране, изискването по член 12а, параграф 1 може да бъде изпълнено посредством гаранция, предоставена от субекта за реструктуриране на дъщерното му предприятие, която отговаря на следните условия:

- а) гаранцията се предоставя на стойност, която е най-малко еквивалентна на стойността на изискването, която замества;
- б) гаранцията се задейства, когато дъщерното предприятие не е в състояние да плаща изискуемите си дългове или други задължения или когато за това дъщерно предприятие е направена констатацията по член 21, параграф 3, което от двете събития настъпи по-рано;
- в) гаранцията е обезпечена чрез споразумение за финансово обезпечение съгласно определението в член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2002/47/ЕО на стойност най-малко 50 процента от нейния размер;
- г) гаранцията и финансовото обезпечение се уреждат от законодателството на държавата членка, в която дъщерното предприятие е установено, освен ако Съветът за реструктуриране не е посочил друго;
- д) обезпечението на гаранцията отговаря на изискванията по член 197 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и след прилагането на консервативно процентно намаление е достатъчно, за да покрие напълно гарантираната сума;
- е) обезпечението на гаранцията е свободно от тежести и по-специално не се използва като обезпечение за друга гаранция;
- ж) обезпечението има ефективен срок до падежа, отговарящ на същото условие за падежа, като посоченото в член 72в, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013; както и
- з) няма нормативни, регулаторни или оперативни пречки за прехвърлянето на обезпечението от субекта за реструктуриране към съответното дъщерно предприятие, включително когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране.

Член 12и

Отмяна на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, приложимо за субекти, които не са субекти за реструктуриране

Съветът за реструктуриране може да освободи напълно от прилагането на член 12з дъщерното предприятие на субект за реструктуриране, установен в участваща държава членка, когато:

- а) както дъщерното предприятие, така и подлежащият на реструктуриране субект са установени в една и съща участваща държава членка;
- б) субектът за реструктуриране спазва изискването, посочено в член 12ж;
- в) към съответния момент няма и не се очакват съществени практически или нормативни пречки за съвременното прехвърляне на собствения капитал или за изплащането на задължения от субекта за реструктуриране към дъщерното предприятие, по отношение на които е била направена констатацията по член 21, параграф 3, по-специално когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране;

Член 12ж

Неспазване на изискването

1. При неспазване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения от страна на даден субект Съветът за реструктуриране и другите съответни органи намират решение чрез поне едно от следните средства:
 - а) правомощията за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране в съответствие с член 10;
 - б) мерките, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС.
 - в) мерките за ранна намеса в съответствие с член 13;
 - г) административните санкции и другите административни мерки в съответствие с членове 110 и 111 от Директива 2014/59/ЕС.“
2. Съветът за реструктуриране, органите за реструктуриране и компетентните органи на участващите държави членки се консултират помежду си при упражняването на съответните им правомощия, посочени в параграф 1, букви а) — г).“
6. Член 16 се изменя, както следва:
 - а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Съветът за реструктуриране предприема действие по реструктуриране по отношение на предприятие майка по член 2, буква б), когато са изпълнени предвидените в член 18, параграф 1 условия.“;
 - б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. „Независимо от факта, че предприятието майка не отговаря на условията по член 18, параграф 1, Съветът за реструктуриране може да вземе решение за предприемане на действие по реструктуриране по отношение на това предприятие майка, когато то представлява субект за

преструктуриране и когато едно или повече негови дъщерни предприятия, които са институции, а не субекти за преструктуриране, отговарят на условията по член 18, параграф 1 и техните активи и задължения са такива, че тяхната несъстоятелност застрашава отделна институция или групата като цяло, и по отношение на това предприятие майка е необходимо действие по преструктуриране с цел преструктурирането на тези дъщерни предприятия, които са институции, или за преструктурирането на групата като цяло.“.

7. В член 18, параграф 1, буква б) „съответните капиталови инструменти“ се заменя със „съответните капиталови инструменти и приемливи задължения“.

8. В член 20, параграф 5 буква в) се заменя със следното:

„в) когато се прилага правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 21, параграф 7, да предостави данни за вземане на решението относно степента на обезсилване или разсейване на инструментите на собственост, както и степента на обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения;“.

9. Член 21 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти и приемливи задължения“

б) в първото изречение от параграф 1 „капиталови инструменти“ се заменя с „капиталови инструменти и приемливи задължения“;

в) в параграф 1, буква б) „капиталови инструменти“ се заменя с „капиталови инструменти и приемливи задължения“;

г) в параграф 3, буква б) „капиталови инструменти“ се заменя с „капиталови инструменти и приемливи задължения“;

д) в параграф 8, втора алинея „капиталови инструменти“ се заменя с „капиталови инструменти и приемливи задължения“;

е) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Ако е изпълнено едно или повече от условията по параграф 1, Съветът за преструктуриране, като действа в съответствие с предвидената в член 18 процедура, преценява дали правомощията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения трябва да бъдат упражнени самостоятелно или в съответствие с процедурата по член 18 — в комбинация с действие по преструктуриране.

Правомощието за обезценяване или преобразуване на приемливи задължения отделно от действията по преструктуриране може да се

упражнява само във връзка с приемливи задължения, които отговарят на условията, посочени в член 12, параграф 3, буква а), с изключение на условието, свързано с остатъчния срок до падежа на задълженията.“

ж) към параграф 10 се добавя следната буква:

„г) главницата на посочените в параграф 7 приемливи задължения се обезценява или се преобразува в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или и двете, до необходимата степен за постигане на посочените в член 14 цели на реструктурирането, или до капацитета на съответните капиталови инструменти, в зависимост от това кое от двете е по-малко.“

Член 6

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
2. Настоящият регламент започва да се прилага 18 месеца след датата на влизане в сила.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател